

Utorok 22. marca 2016

Text: Žid 11, 1 – 2. 39b – 40; 12, 1 – 3

¹Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame, a dôvodom toho, čo nevidíme. ²Ňou si predkovia získali (dobré) osvedčenie.

nedosiahli, čo im bolo zasľúbené; ⁴⁰lebo Boh predvídal pre nás niečo lepšie, aby bez nás nedosiahli dokonalosť.

¹Preto aj my, keďže máme toľký oblak svedkov okolo seba, zložme všetko, čo nám je na ťarchu, i hriech, ktorý nás tak ľahko opantáva, a buďme vytrvalí v zápase, ktorý máme pred sebou. ²Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel kríž; pohrdol potupou a posadil sa na pravici Božieho trónu. ³Myslite na Toho, ktorý zniesol taký odpor hriešnikov proti sebe, aby ste neustávali a neklesali na duchu.

Piesne: ES č. 466, 546

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keď nám Hospodin hovorí, že nemáme strácať vieru a nádej, možno tým myslí niečo iné, než čo si zvyčajne predstavujeme. Želáme si, aby sa veci dali do poriadku. Chceme cítiť pokoj, bezpečie a lásku. Také sú naše túžby. Rachab snívala o tom, že ju nezabijú, keď jej mesto dobyjú, a jej túžba bola naplnená. Mládenci Šadrach, Mészach a Abéd-Negó, ktorí sa ocitli v ohnivej peci, tiež dúfali, že budú zachránení, a aj ich túžba sa uskutočnila.

Takto si to, čo sa týka viery a nádeje, ktorá je s ňou spojená, predstavujeme aj my.

Chceme byť uchránení pred utrpením, tragédiami či peklom. Nechceme rakovinu, zničené vzťahy, samotu či odlúčenie. Avšak Písmo sväté nám rozpráva aj o tých, čo neboli vyslobodení z nebezpečenstva, čo zakúšali tie najhoršie skúšky a zomreli s tým, že z utrpenia ich nikto nevytrhol. Ich uspokojenie bolo odložené a dočkali sa ho až v nebi. Čítame o ľuďoch posmievaných, bičovaných a väznených, o ľuďoch, ktorí síce dôverovali Bohu, no predsa boli kameňovaní, rozrezaní pílou alebo prebodnutí mečom. Je zrejmé, že Boh miluje ľudí, čo veľmi trpia, ľudí, ktorých životy sa nedajú nikdy do poriadku a ktorí pri tom všetkom, čo prežívajú, naďalej pevne veria a spoliehajú sa na Ježiša Krista. Svet takýchto ľudí nazýva bláznami. Z pohľadu Boha však ide o hrdinov viery, ktorí odolávajú nepriazni a držia sa Božích zasľúbení napriek tomu, že situácia sa nevyvíja v ich prospech.

Nie, Hospodina rozhodne neteší, keď trpíme. On sa netešil z utrpenia Jóba, Jeremiáša, Jána Krstiteľa či Ježiša, ale prostredníctvom bolesti nás učí spoznávať do hĺbky, očisťuje od povrchnosti a vedie nás k tomu, aby sme upriamili svoj zrak na nebo, nie na svet. Utrpenie je skúškou našej viery, nášho charakteru i našej lásky k Bohu. Hoc by sme až do smrti siať mali v slzách, budeme to činiť v nádeji, že žať budeme s radosťou. Ved' napokon nie tento svet, ale nebo je naším pravým a trvalým domovom. Amen.

Modlitba:

Vytrvalosť, pevná viera nech nás, Kriste, stále zdobí, by každý došiel do cieľa, čo na zemi dobre robil. Budú sa skviieť všetci verní v rúchach bielych ako sneh, tam v nebi medzi anjelmi, kde vládne vždy radosť, smiech. Amen.

Mgr. Ivan Mucha, zborový farár v CZ ECAV Málinec, senior Novohradského seniorátu (NOS), predseda Synody ECAV na Slovensku z radov ordinovaných